

ALUX

1/2013

Abit risteilyllä

Yliopistovierailu

CERNiin taas!

Abien
matkassa

Lupa riehua

*Parkettien
partaveitset*

Autokoulun opettajan on vaadittava oppilailtaan paljon	3
Abien matkassa	4-5
Lupa riehua	6
Abiturienttien aatteita ja vaatteita penkkaripäivänä	7
Abit risteilyllä	8-9
CERNiin taas!	10
Learning in Llanishen High School	11
Kemiankurssilaiset kasvien väriaineita tutkimassa	12
Musiikkia joka makuun	13
Journalismikurssilaisten esittely	14
Science and Culture	15
Parkettien partaveitset	16-17
Yliopistovierailu	18
Vierailu ilmatieteenlaitoksella	19
Vierailu maantieteiden laitoksella	20
Vierailu fysiikan laitoksella	21
Vive La l'etude des Langues!	22
Viestintä vei Askolasta Helsinkiin	23

Tekijät

Opiskelijat	Opettaja
Journalismikurssilaiset:	
Julia Kalilainen	Samuli Hanski
Iina Vasenius	Lauri Hellsten
Olli Kehä	Tua Sysimiilu
George Duble	
Sami Turja	Askolan lukio
Waltteri Seppänen	Helkamäentie 30
Muut:	07230 Monninkylä
Julius Alanko	
Veikka Huuskonen	
Salla Hänninen	Rehtori Esa Honkaniemi
Kaisa Järvinen	040 714 6706
Julia Kiiskinen	Koulusihteeri Annukka
Sara Laurila	Sintonen-Seger 040 714 6705
Huy Nguyen	
Tuure Rantanen	
Olivia Romo	
Ville Siltanen	
Milja Teittinen	
Henri Tulus	
Sampo Vihavainen	

Pääkirjoitus

Tervehdys! Keväisissä merkeissä alkaa lukion viimeinen jakso ja viimeinen rutistus ennen hyvin ansaittua kesälomaa. Vuosi 2012–2013 on ollut antoisa. Penkkareista ja vanhojen tansseista on selvitty ja nyt voidaan huokaista helpotuksesta, sillä kouluvuoden loppu hämmöttää jo!

Täällä Askolan lukiossa on sattunut ja tapahtunut, ja abit ovat koko vuoden hulisleet ja pörisseet ympäriinsä kirjoituksia odotellessaan. Ykkösetkin ovat alkaneet päästä jo lukion opiskelutahtiin mukaan ja kakkoset porskuttavat samaa tahtia kohti kolmatta vuotta. Näin ensimmäisen vuoden opiskelijan näkökulmasta vuosi on sujunut tähän asti hyvin ja on ollut odotettua helpompaa sopeutua lukioelämään. Koeviikon koettelemukset ja ruokalan maittavat pöperöt ovat tulleet yllätyksenä muillekin kuin vain minulle.

Kaiken kaikkiaan lukio on muuttanut elämää monella tapaa. Vaikka täällä Askolan lukiossa on vanhoja tuttuja roppakaupalla, uusia ihmisiä on tullut jonkin verran ulkopuoleltakin. Uudet eri kouluista tulleet kurssitoverit avartavatkin maailmaa – on sitä elämää Monninkylän ympärilläkin. Kurssien päättäminen on ollut kinkkistä ja ensimmäisen vuoden kurssien valinta on ollut uusi elämys. Lukio poikkeaa yläkoulusta myös siten, että nyt joka tunnilla vieruspenkissä voi istua eri ihminen. Toisin sanoen sama porukka ei enää kierräkään luokasta toiseen vaan opiskelutoverit vaihtelevat tuntien mukaan.

Tässä Aluxin numerossa päästään vanhojen tanssien tunnelmaan ja saadaan tietää, miten sujuivat huvattomat penkkarit Askolan lukiossa. Tässä numerossa kerrotaan myös, millainen oli tähtitieteen kurssi ja miksi on oppilaan vinkkelistä kannattavaa opiskella vieraita kieliä. Aluxin toimituksessa on pyörinyt taas uuden lehtikurssin porukka ja lehtikin on sen mukana saanut uutta ilmettä. Nautinnollisia lukuhetkiä Aluxin parissa!

Iina Vasenius

Askolan Autokoulu on toiminut Monninkylässä vuodesta 1985 ja on varmasti monelle lukiolaiselle tuttu paikka. Autokoulu tarjoaa opetusta ajamiseen mopoilla, moottoripyörillä ja henkilöautoille. Kuorma-autokoulutus on jäänyt pois ikärajan noustua.

Opettajana autokoulussa toimiva Kim Högström kertoo olevansa vaativa opettaja. Hänen mielestään on tärkeää vaatia oppilailtaan paljon, koska heti kortin saatuaan heidät rinnastetaan kokeneisiin kuljettajiin. Högström sanoo myös vaativansa jokaiselta oppilaaltaan yhtä paljon, oli oppilas sitten perheenäiti tai 18-vuotias nuori.

Högström kertoo, että työssä tulee olla jatkuvasti ajan hermolla, koska muutoksia tulee jatkuvasti. Tehdäkseen työnsä ammattimaisesti ajo-opettajan täytyy päivittää tietojansa muun muassa opiskelemalla ja käymällä kursseilla. Viimeaikoina muutoksia on tullut esimerkiksi moottoripyöräkoulutukseen lainsäädännön takia. Myös ajokortin suorittamiseen on tullut uudeksi käytännöksi kolmivaiheinen opetus.

Autokoulun opettajan työpäivän sisältö on monipuolinen. Yleensä työpäivään kuuluu ajotunteja, teoriatunteja, toimistotyötä ja iltaisin vielä pimeänajoa. Lisäksi Högströmin työhön kuuluu liukkaan kelin

Autokoulun opettajan on vaadittava oppilailtaan paljon

radalla käyminen oppilaiden kanssa, auton pesu ja toimiston imurointi aina silloin tällöin, kun siltä tuntuu. ”Olen niin sanottu joka paikan höylä”, Högström naurahtaa.

Nuoria kuskeja Högström haluaa muistuttaa maltillisesta kaasun käytöstä etenkin huonolla ajokelillä, liikennesääntöjen noudattamisesta ja talvirenkaiden tärkeydestä. Erityisesti poikia Högström muistuttaa siitä, että ratin takana istuva määrää auton nopeuden eivätkä vieressä istuvat kaverit. Hän painottaa asiaansa ottamalla puheeksi onnettomuustilastojen

kymmenen kärjen, johon kaveriporukan kanssa liikenteessä olevat nuoret miehet kuuluvat. Tyttöjä hän kehottaa keskittymään enemmän ajamiseen juoruilun ja hauskanpidon sijaan. ”Silloin kun ajetaan, pitää keskittyä ajamiseen”, Högström toteaa.

**Olivia Romo
Milja Teittinen**

Puolen hehtaarin metsässä oppilaat pelasivat Aasinhännän kiinnitystä.

Tänä vuonna abien rekan koristeluun oli käytetty nettihuumoria.

Yksi paja sisälsi pelottavia drinksuja ja kivuliaita sähköshokkeja.

Yksi luokka oli muuttunut kääpiöiden luolaksi, jossa oli tanssimista ja muotishow.

ABIEN MATKASSA

Askolan lukiossa vietettiin penkinpainajaisia torstaina 14.2. Kello 7.40 abit saivat mahdollisuuden viimeistellä pajojaan koululla, ja kello 8 ovet aukesivat ykkös- ja kakkosvuoden opiskelijoille. Aluksi kaikki kokoontuivat luokassa 32 ja sieltä opiskelijat ohjattiin eri pajiin. Pajojen ideana oli tarjota viihdettä osallistujille erilaisin teemoin. Abien pajojen ohjelmistossa oli tanssimista, aasinhännän kiinnittämistä ja muita taitoja ja heittäytymistä vaativia tehtäviä. Pajojen kiertelyn jälkeen ohjelma jatkui luokassa 32 Abigaalassa, jossa opettajia ja oppilaita palkittiin heidän omaperäisyydestään.

Iltapäivällä abit siirtyivät Amiston pihalle, jossa rekka-auto odotti heitä. Yksitellen abit kipusivat tikkaita pitkin rekan lavalle karkkipussit mukanaan. Lavalta abit hyvästelivät opiskelijat ja opettajat heittelemällä näille karkkia. Sitten viimein koitti varsinainen penkkareiden kohokohta, kun rekka starttasi ja lähti ajeluttamaan abeja. Noin tunnin kestäväällä ajomatalla abit kävivät heittämässä karkkiterveiset myös Askolan pienemmille koululaisille. Kiertoaajelun jälkeen abit palasivat koululle, missä jaettiin jaksotodistukset ja nautittiin kakkukahvit.

Koulun alimman kerroksen käytävä oli joutunut supersankarien valloittamaksi.

Abigaalassa abit myös esittelivät valssitaitojaan.

Abien puvut olivat saaneet vaikutuksia elokuvista ja taruista.

Pajoissa kiertelyn jälkeen kokoontuivat kaikki katsomaan Abigaalaa.

LUPA RIEHUA

Penkinpainaajaiset eli penkkarit on riehumistapa, joka sallitaan abiturienteille sen perinteen takia. Penkkareissa riehuminen kuvaakin vapautta, joka on abeille koulun loppumisen myötä koittanut.

Penkinpainaajastraditio on syntynyt jo 1900-luvun alkupuolella. Tosin penkkareitten tunnelma on muuttunut huomattavasti ajan myötä. Penkinpainaajisten nimi tulee ruotsin kielen sanasta "bänkskuddag". Sana "bänk" tarkoittaa penkkiä, "skudda" ravistamista, puhdistamista ja "gille" juhlaa. Penkinpainaajaispäivä rakentuu perinteisesti luokissa kiertelyyn, ajeluun, illanviettoon tai risteilyyn. Laulaminen, naamiaisasuihin pukeutuminen, karkkien heitto, juominen ja metelöinti ovat olennainen osa penkinpainaajisten ohjelmaa.

Kiertely luokissa

Ennen vanhaan abit kiertelivät pieninä ryhminä luokissa keskeyttäen meneillään olevat aamupäivän oppitunnit. Tarkoituksena on häntä opettajia sotkemalla taulu tai kirjoittamalla opetusaineeseen liittyviä asioita mutta väärin. Tyypillistä on myös kouluopetuksen parodiointi, jossa saatetaan pitää esimerkiksi "tietokilpailuja", joissa kysytäänkin tyhmiä kysymyksiä, joihin vain abit itse tietävät vastaukset.

Lähtö ajelulle

Puolen päivän aikaan ohjelma koulun sisätiloissa päättyy ja abit siirtyvät koulun pihalle, missä he koristelevat heitä kuljettelevia kuorma-autoja. Autoissa olevien julisteiden on tarkoitus kertoa, mistä koulusta abit ovat. Julisteissa on myös usein abiturienttien keskinäistä huumoria, joka ei välttämättä ole tarkoitettu ulkopuolisten ymmärrettäväksi. Kun kuorma-autot ovat saaneet kylkiinsä tarvittavat rekvisiitat, abien lähtöä kerääntyy pihalle katsomaan usein laaja yleisö: karkkia vaativia alaluokkalaisia, autojen julisteita tutkivia opettajia, abien vanhempia ottamassa valokuvia, koulun entisiä abeja ja paikallisia asukkaita.

Illanvietto

Penkinpainaajaisillan viettäminen ravintolassa opettajien kanssa on penkkariperinteen vanhin muoto. Asiaan kuuluu alkoholin juominen ja opettajien kanssa seurustelu. Vaihtoehto ravintolalle on matka ulkomaille. Suosituin matkakohde on Tukholma. Tätä reissua kuvataan yleensä "pelkäksi ryyppyreissuksi". Harvinaisin tapa on viettää penkkari-iltaa opettajien kanssa koulussa.

Sami Turja

Lähteet:

Saarikoski-Hyttinen, Helena 1989. "Koulujan kivoin päivä". Penkinpainaajisperinteestä. Teoksessa: Betoni kukkii. Toim. Pöysä, Jyrki. Painokaari Oy, Helsinki.
Wikipedia, vapaa tietosanakirja. Penkinpainaajaiset.

ABITURIENTTIEN AATTEITA JA VAATTEITA PENKKARIPÄIVÄNÄ

Haastattelimme kahta Askolan lukion abia heidän penkkaritunnelmistaan! Näin he vastasivat:

1. Miksi olit pukeutuneena?

T: Robiniksi. Pajamme teemana oli supersankarit.

H: Tikruksi.

2. Mistä hankit pukusi, oliko se vuokratuksi ja paljonko se maksoi?

T: Ostin, mutta en muista mistä ostin sen. Se maksoi hieman alle 70 euroa.

H: Ostin, puku maksoi 50 euroa.

3. Mitä mieltä olet penkkareista?

T: Ne olivat mielestäni hyvät ja hauskat. Ykkös- ja kakkosvuotiset osallistuivat aktiivisesti pajoissa järjestyneisiin aktiviteetteihin.

H: Penkkarit onnistuivat hyvin. Tosin ykkös- ja kakkosvuotiset eivät tehneet oikein mitään.

4. Olisiko jotain voinut tehdä paremmin?

T: Penkkarit onnistuivat erinomaisesti, en keksi mitään parannettavaa.

H: Ykkös- ja kakkosvuotiset olisivat voineet olla aktiivisempia.

Abiturientti Mona Aaltosen näkökulma:

"Mielestäni koko päivä oli todella hieno ja juuri sellainen kuin toivoin! Kaikki olivat iloisilla mielin, aina oppilaita ja opettajia myöten. Ainakin itselleni se oli - toivottavasti muillekin abeille - ikimuistoinen penkkaripäivä. Meidän pajamme aiheenahan oli merirosvot. Idea lähti ihan siitä, kun mietittiin teemaa, joka sopisi kaikille ja jonka mukaan olisi myös suhteellisen helppo pukeutua! Pajassamme oli merirosvohtatun taittelua, tykinkuulien heittoa ja kolikkoiden etsintää.

Itse en ollut ihan perinteinen merirosvo vaan pikemminkin "pinkkimerirosvo". Ostin puvun Flamingon naamiaisasuliikkeestä Marakatista ja sen hinta taisi olla 35 euron paikkeilla. Ihan tarkoituksella halusin pukeutua hieman leikkimielisemmin ja mielestäni puku sopikin hyvin omaan tyyliini. Pajojen lisäksihän oli abigaala ja rekka-ajelu sekä kahvitus ajelun jälkeen. Rekka-ajelu oli kyllä omasta mielestäni päivän kohokohta, sitä olin odottanutkin eniten! Päivä meni kyllä ehkä vähän liian nopeasti mutta oli sitäkin ikimuistoisempi!"

Mei risteily

Tuntien odottamisen jälkeen jo tukalan ahtaaksi terminaalin käytäville pakattu abivirta pääsi vihdoinkin virtaamaan laivan sisälle. Nopea hyttikortin vilautus ennen laivalle astumista ja pää kolmantena jalkana tavarat hyttiin. Hyttini sijaitsi alimmalla mahdollisella kannella, jonne pääsi kätevästi hissillä. Kun olin löytänyt oman hyttini, tutustuin jo terminaalin puolella annettuun kirjekuoreen tarkemmin. Sen sisältä paljastuivat vain aikataulut abiristeilyn ohjelmista ja viimeiseen kattaukseen oikeuttava lappu. Ja koska hytit jaettaisiin neljän henkilön kesken, muut hyttitoverini ilmestyivät paikan päälle hiljalleen minuuttien kuluessa. Vasta sitten kun olimme saaneet jätettyä ylimääräiset tavarat hyttiimme ja tutustuneet kaiken maailman esitteisiin, on aika lähteä ihmettelemään laivan menoja ja siirtyä niin kutsutuille juhkakansille.

Monet olivat ryhtyneet heti laivalle päästyään laittautumaan edustaakseen itseään mahdollisimman hyvin tulevissa juhlahumuissa. Matkaamme halki käytävien terästi avonaisista hyteistä kulkeutuvat hajusteiden tuoksut.

Saapumisestamme oli hädin tuskin kulunut puoli tuntia, kun laiva oli juuri lähtemässä satamasta ja abiturientit kautta maan olivat jo täysin juhlahumun pauloissa. Ilmeisesti tuntien odottaminen terminaalissa sai abien kurkut kuivahtamaan, ja ikimuistosen päivän kunniaksi vesi vaihtui viiniksi, kun läpi yön jatkuvat juhlinnat saivat alkunsa. Tunnelma oli iloinen ja enteili selvästi, että tästä illasta tulee ikimuistoinen. Ehdimme juhlimalla ja laivaa koluamalla tappaa aikaa jo useita tunteja.

Kaksi ensimmäistä ruokailukattausta olivat jo loppuneet ja kolmas oli lähestymässä. "Noutopöydät täynnä mitä herkullisimpia ruokia" kuulosti erittäin houkuttevalta kenen tahansa korvissa, ja koska olimme jo maksaneet itsemme kipeiksi ruuasta, syömään oli pakko mennä. Odotimme ruokailun alkamista ainakin kymmenen minuuttia, ja paikalla oli jo järkyttävä määrä hilpeitä ihmisiä. Väentungoksen selvittelyssä kului aikaa, mikä ei ollut erityisen mieluisaa, mutta kun vihdoinkin pääsimme sisään ruokailutiloihin, odotti meitä vielä monipuolisempi ruokatarjonta kuin olimme arvanneetkaan. Tarjolla oli kaikkea mahdollista aina marinoiduista kanavartaista nautanleikkeisiin, kylmäsavustetusta lohesta lohkoperonuihin ja jäätelöstä ylisokeroituihin leivonnaisiin. Ja tietenkin erilaisia virvoitusjuomia.

Hyvien ruokien ja juomien äärellä tunnelma oli rattoisa ja hilpeä. Joidenkin kohdalla ehkä liiankin hilpeä: Ruokailun edetessä parin muun lukion edustaajat päättivät ryhtyä kilpailuun, jossa he selvittivät kumman lukion abit huutavat kovempaa. Yllättävää sinänsä, mutta harvalukuisempien pöytien äänirajat olivat selvästi isomman porukan tavoittamattomissa.

Keskityön jälkeen meno tuntui hetken jo laantuneen. Riensin jälleen ylimmille kansille epäonnistuttuani jossain määrin tuttujen naamojen metsästyksessä. Jo risteilyn alkaessa laivalla esiintyvää Elastista hehkutettiin, hisseissäkin toistettiin vain yhtä ja samaa kyseisen artistin tekemää kappaletta, joka ei omasta mielestäni kuulostanut niinkään hehkutuksen arvoiselta. Pian Elastinen nousi lavalle ja esiintyi meille. Vaikka artistin tuotanto ei omaa sydäntäni lämmitäkään, ilta oli kiinnostava. Loppujenlopuksi oli kieltämättä jostain syystä hienoa nähdä hänen esiintyvän. Koko tanssilattia oli täynnä ihmisiä, niin täynnä, että ihmismassan läpi ei päässyt edes kävelemään. Päätin kuitenkin yrittää ahtautua johonkin väliin fiilistelyn ja hyvien kuvien toivossa.

Lienee sanomattakin selvää, miten vaikeaa on kuvata kameralla artistia, joka on lavalla, jonka edessä on järkyttävän kokoinen lauma nuoria hilpeitä ihmisiä osoittamassa suurta mielenkiintoa kyseistä artistia kohtaan kohottamalla joko toisen tai molempien raajansa kattoa kohti. Mutta luulen onnistuneeni parin hyvän otoksen ottamisessa eikä tunnelmakaan lopulta ihmismassan suuruudesta kärsinyt. Hetken tilanteesta ryvettyäni päätin hipsiä vähin äänin laivan toiseksi suositummalle illanviettopaikalle ajatuksia keräämään ja tuttuja näkemään.

Aamulla kuolleet nousivat haudoistaan ja käytävät olivat tulvillaan eläviä raatoja. Ikimuistoinen ilta oli jättänyt jälkensä ja ihmiset kokoontuivat aamiaisen äärelle tuttuihin ruokailutiloihin. Hieno ilta oli takanapäin, ja useimmille meistä oli luvassa enää tax-freessä käyntiä. Tämän jälkeen palasimme maihin arkiaskareiden pariin yhtä kokemusta rikkaampana. On kovin absurdia miten alle 24 tunnin laivassaolo voi olla niin paljon "aidompi" kokemus kuin useat kuukaudet arkielämässä.

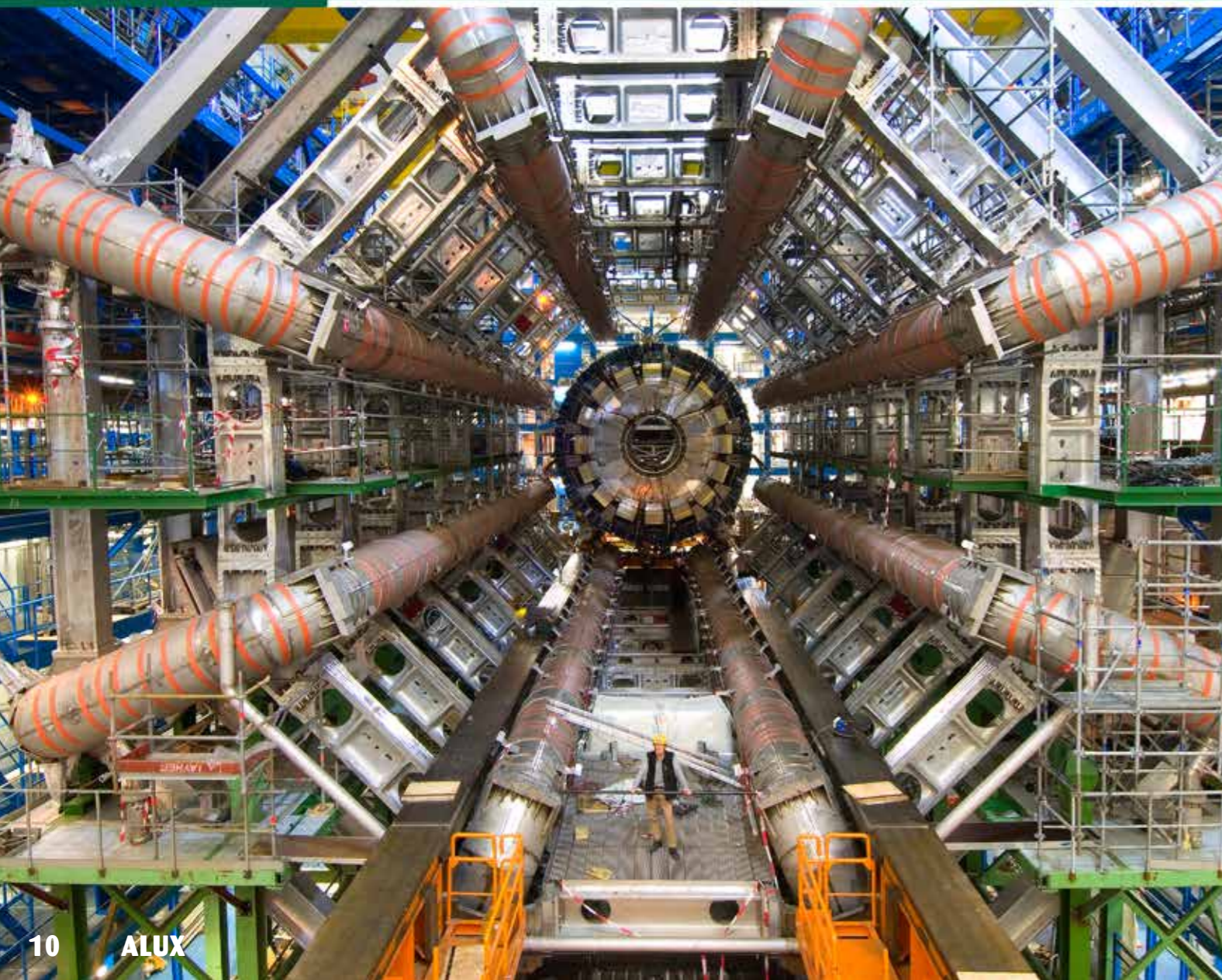
Walteri Seppänen

CERNiin taas!

Askolan lukion CERN-tiedeopiskeluprojekti starttaa jälleen keväällä 2013. Askolan, Linnankosken, Porlammin ja Myllyharjun lukioiden muodostama yhteistyöverkosto hyväksyttiin CERN-tiedeleirille lukuvuonna 2013—2014. Yhteensä 16 eri lukion muodostamaa yhteistyöverkosta hyväksyttiin CERN-tiedeleirille, johon Askolan lukio lähtee neljättä kertaa. Edellinen lukiomme tiedeopiskeluprojekti Genevessä oli lokakuussa 2011.

CERN-tiedeopiskeluprojektin aikana fysiikan opiskelijat tutustuvan moderniin fysiikkaan sekä sen viimeaikaiseen tutkimukseen. Tiedeopiskeluprojekti huipentuu tiedeleirikouluun, joka pidetään lokakuussa 2013 Euroopan hiukkastutkimuskeskuksessa (CERN), Sveitsin Genevessä. Tiedeleirille osallistuu kuusi innokasta fysiikan opiskelijaa Askolasta.

*Askolan ja Kolarin
lukiolaisia vuonna
2007 Atlas-
koasemalla*

Learning in Llanishen High School

During my exchange year in Wales, I attended a middle class school in a suburb of Llanishen in the city of Cardiff. There were approximately 1500 pupils in Llanishen High but only 150 of those in the 6th form which was separated from the rest of the school. In Wales the 6th form is a term used of the two final years of upper secondary school, and is somewhat adequate to our high school (lukio) in Finland.

In Wales you usually take three or four subjects that you study through the 6th form. When I was in Llanishen high, I studied English language, Music and Sociology. It struck me how advanced the study of music was; the pupils even made their own classical compositions. They studied the subjects thoroughly and I sometimes found myself being very bored, because I was used to study in a quicker pace, like we did in Finland. The pupils do become experts in their chosen subjects, but common knowledge is not that strong.

The length of the school days depended on how many subjects you took. Many days were usually from 8.30 to 14.00, but it varied a bit and I did have some free lessons in the middle of the day sometimes. I usually used that time to study or to hang out with my friends in

the field next to our school or in a nearby Starbucks. After school activities are common in Wales, in Llanishen you could find anything from a drama club to our rugby team, which was the second best in Wales.

In 6th form they only had exams every January and before summer. The exams were not that difficult because we had revised the topics several times and therefore the exams were not as stressful as during an exam week in Finland. Of course they didn't really make any difference to me, so my stress level wasn't as high, even though I tried my best to do well.

The school lunch is only free for the deprived students. The school lunch mostly consists of unhealthy food items, such as chicken nuggets and chips. Luckily in our common room, which is the name of the 6th form hang-out area, we had our own cafeteria where we could buy healthier options such as wraps and salads, but mostly I brought my lunch with me because it was cheaper.

The atmosphere in Llanishen was more open and family-like than in Finland. It wasn't unusual that teachers and pupils acted as if they were best friends and I don't think I have ever seen so much hugging in my whole life. I think as far as authority goes, it's not that good to become too close with the teachers, and sometimes the teachers had issues to keep everyone quiet, because they knew each other all too well. But I was pleased to receive a lot of support and feedback from the teachers and I do miss some of them.

All in all I find pros and cons in both education systems. I prefer the Finnish upper secondary, because I find common knowledge useful. But as far as preparation for the university goes, I think focusing on fewer subjects is on the money. In Finland people stress over all the subjects, whereas in Wales you only have three or four subjects to learn. I did enjoy my experience in Llanishen High, but I would not change my own upper secondary for anything.

Salla Hänninen 10A

Kemiankurssilaiset kasvien väriaineita tutkimassa

Myös Kemian mikromaailma -kurssi oli mukana maaliskuun vierailulla Helsingin yliopistolle. Kemian ryhmän kohteena oli koulujen kanssa yhteistyötä tekevä Kemianluokka Gadolin. Gadolinissa ryhmä pääsi tutustumaan kokeelliseen kemiaan eristämällä väriaineita kuivatuista lehdistä.

Ensin lehdet hienonnettiin huhmareessa.

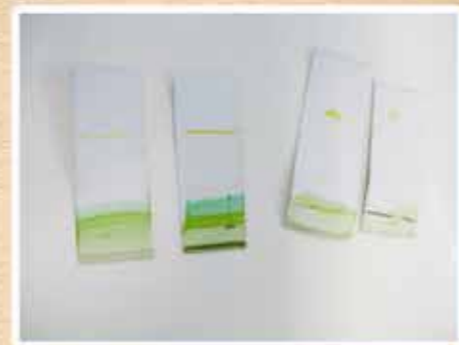
Väriaineet uutettiin erilleen lehtimurskasta asetonilla, ja liuos suodatettiin petrimaljalle.

Suodosta imeytettiin kromatografialevyille. Levyt asetettiin kuvan kromatografiakammioon, jonka pohjalla oli ajoliuksena heksaanin ja dietyylieetterin seosta. Ajoliuos nousi hiljalleen pitkin kromatografialevyn pintaa, ja eri väriaineet kulkeutuivat ajoliuksen mukana, toiset nopeammin ja toiset hitaammin.

Työ on nyt suoritettu, ja lehtien erilaiset väriaineet erottuvat kromatografialevyiltä. Ne väriaineet, jotka kulkeutuivat ajoliuksen mukana nopeimmin, näkyvät levyllä ylempänä. Ne, jotka kulkeutuivat hitaammin ja jäivät levyn alaosaan.

Tyytyväiset KE2-kurssilaiset hyvin menneen kokeellisen työn jälkeen. Kuvassa ovat vasemmalta lukien Taru, Helmi, Oona, Ville ja Samuli-opettaja.

**Samuli Hanski
Juhani Lähde**

Musiikinkuuntelukurssi osoittautui erinomaiseksi tavaksi sivustaa itseään sekä syventyä tämän vertaistaan vailla olevan taiteenmuodon-musiikin-maailmaan. Sisäistäessään kuulemiaan säveliä ja herkkiä vivahteita oppilaat kykenivät samanaikaisesti rentoutumaan ja purkamaan koulunkäynnistä aiheutunutta stressiä ja keskittymään yhä paremmin päivän mukanaan tuomiin haasteisiin.

Musiikin tyyliä ja eli genrejä kuultiin kurssilla loisteliaista klassisen musiikin kappaleista mitä järjestyttävimpään suomirokkiin. Lisäksi oppilaille oli suotu mahdollisuus tuoda soitettaviksi omia suosikkejaan sekä joulun tuntua tuovia kappaleita.

Omaa musiikillista identiteettiään pääsi kurssilla kehittämään huimasti, sillä kuunnelluista kappaleista syntyneet omat väkevät tunne-elämykset ja mielipiteet kirjoitettiin muistiin. Muistiinpanojen tekeminen olikin oivallinen konsti asettaa luokallinen oppilaita keskittymään kaikessa hiljaisuudessa vain ja ainoastaan herkkään äänen harmoniaan.

Kurssi huipentui tammikuun puolivälissä yhteiseen musiikkitapahtumaan, joka äänestyksen jälkeen todettiin olevan Porvoossa tapahtuva Porvoo Big Band -yhtyeen juhlakonsertti. Konsertti oli Grandin talolla

musiikkia joka makuun

Askolan lukiossa järjestettiin 3. jaksossa musiikinkuuntelukurssi. Kurssi loi oppilaille tilaisuuden hetken rentoutumiseen ja virkistämiseen musiikin parissa kolmesti viikossa.

Porvoossa lauantai-iltana ja sinne tuli saapua hyvissä ajoin ja säällisissä vaatteissa. Konsertti itsessään oli erittäin mielenkiintoinen ja mukaansatempaava, mikä osoittautui itselleni ja kouralliselle luokkatovereistani hyvin positiiviseksi yllätykseksi, sillä olimme suhtautuneet konserttiin hieman varauksellisesti.

Kurssia suosittelen lämpimästi kaikille, jotka ovat vähänkään kiinnostuneita kehittämään omaa musiikintuntemustaan ja samalla nauttimaan musiikin tuottamista tunnekuohuista.

Sampo Vihavainen

Journalismikurssilaisten esittely

Olli Kehä

Olli on avarakatseinen ensimmäisen vuoden opiskelija, joka on kirjallisuudesta kiinnostunut nuori mies Porvoosta.

Sami Turja: "Olli on nuori komea mies, jonka huumorintaju on maailman mahtavinta."

Sami Turja

Sami on kolmannen vuoden opiskelija Porvoosta ja amatööri-muusikko, joka ei osaa kuvailla itseään.

Walteri Seppänen: "Turja on the man, abiringistä se rennoin jätkä!"

Julia Kalilainen

Julia Kalilainen on toisen vuoden opiskelija, joka pitää yllä lifestyle-blogia.

Iina Vasenius

Iina on punatukkainen ensimmäisen vuoden opiskelija, joka on kiinnostunut elokuvista ja joka omien sanojensa mukaan on kykenemätön luistelemaan.

Olli Kehä: "Iina on näsäviisas positiivinen kaakaosta pitävä ihmismäinen nakki."

Walteri Seppänen

Walteri on parrakas kolmannen vuoden opiskelija, joka kirjoittaa epämääräisiä kirjoituksia ja väitteitä netin foorumipalstoille.

Julia Kalilainen: "Walteri on mysteeri mies."

Science and Culture kursssi

Askolan lukio järjestää lukuvuonna 2012 — 2013 Science and Culture-kurssin, jonka aikana opiskelijat perehtyvät Yhdistyneen kuningaskunnan tieteeseen ja kulttuuriin. Kurssi koostuu lukiolla järjestettävästä lähiopetuksesta, opiskelijoiden tuottamista raporteista ja esitelmistä. Tammikuussa alkanut kurssi huipentuu Lontoon opintomatkaan 15.4. - 19.4, jonka aikana opiskelijat pääsevät vierailemaan muun muassa seuraavissa kohteissa:

Science Museum
Museum of Natural History
Westminster Abbey
National Gallery
British Museum

Matkan aikana tutustutaan myös paikalliseen korkeakulttuuriin Lion King — musikaalin muodossa sekä päästään näkemään Lontoon kuuluisia nähtävyyksiä.

Voit seurata kurssilaisten kuulumisia ja tarinoita matkan varrelta osoitteessa: scienceandculture.blogspot.fi

Vastuopettajat: Lauri Hellsten (lauri.hellsten@askola.fi) ja Sanna Kivineva (sanna.kivineva@askola.fi)

Lisätieto löytyy osoitteesta: <http://peda.net/vera/askola/lu/kansainv/scienceandculture>

Tämän vuoden tanssijoita olivat vasemmalta lukien Oona Tenhunen, Jesse Harlin, Kaisa Järvinen, Veikka Huuskonen, Helmi Leinonen, Ilmari Tenhunen, Sara Laurila, Jeremias Makkonen, Milla Vuusi-Simola, Jukka Palomäki, Julia Kiiskinen, Oskari Huovila, Minna Granström, Henri Tulus, Laura Manninen, Vilma Sagerström, Taru Virtanen ja Teo Kurki.

Parkettien partaveitit

Meillä Askolan lukiossa vietettiin vanhojen päivää torstaina 14. helmikuuta, jolloin lukion toisen vuoden opiskelijat tanssivat illalla vanhemmilleen ja ystävilleen. Perjantaina 15. päivä vanhat tanssivat lukiolla, yläkouhulla ja palvelukeskus Mäntyrinteellä.

Kun astuimme koulun liikuntasaliin, se oli koristeltu vaalean-punaisin ilmapalloon ystävänpäivän teeman mukaisesti. Tuolit oli järjestetty ympäri salia niin, että parit mahtuivat hyvin tanssimaan keskellä. Tyttöillä oli pitkät koristeelliset mekot, korkokengät ja hiukset laitettuna, pojilla taas oli siistit puvut päällä. Kun ensimmäisen kerran musiikki alkoi soida, kävelivät parit jonossa saliin ja hakeutuivat paikoilleen. Jotta itse tanssit voisivat alkaa. Juhlan juontajana toimi koulun liikunnanopettaja Tiina Kaske, joka itse oli juuri kuluneiden kuukausien aikana opettanut näille tanssijoille kaikki askeleet ja tekniikat. Tanssien välissä juontaja kuulutti seuraavan tanssin nimen ja kertoi vähän kunkin tanssin historiasta saaden katselijat paremmin mukaan tunteeseen.

Vanhojen tanssien aikana tansseja tarkkaili tiiviisti ensimmäisen vuoden opiskelijoista koottu pukuraati, joka arvosteli pukuja, tanssityylejä ja siisteyttä ja joka niiden perusteella palkitsi parhaan tytön ja pojan. Tanssien jälkeen pukuraati kertoi perustelut ja palkitsi parhaan parin kauniilla kukkakimpulla. Voittajiksi valittiin Julia Kiiskinen ja Veikka Huuskonen.

Pienestä kompuroinnista huolimatta tanssit sujuivat kokonaisuudessaan hyvin ja tunnelma oli sanoin-kuvaamaton. Tanssijat näyttivät nauttineen tansseista ja yleisökin oli lumoutunut. Tanssien päätteeksi lauloimme Maamme-laulun. Saimme myös nauttia koulun tarjoamista kakkukahveista.

Vanhoista vaatteista prom-tunnelmaan

Vanhojen tanssit on perinteinen vanhojen päivään kuuluva tapahtuma, jota viettävät lukion toisen vuoden opiskelijat. Vanhojen päivänä toisen vuoden opiskelijat juhliivat sitä, että abiturienttien lopetettua koulutyönsä heistä tulee koulun ylin luokka. Vuosikymmenten 1970-1980 vaihteessa vanhojen tanssit saavuttivat vakituisen asemansa opetussuunnitelmassa joka-vuotuisena perinteenä. Nykyään sille on oma kurssinsa, jolla opetellaan ja harjoitellaan tansseja.

Vanhojenpäivänä oli alun perin tarkoitus pukeutua vanhoihin kotoa löydettyihin vaatteisiin ja näyttää vanhukselta.

Nykyään puvut ovat yleensä juhlavia, koska tanssit ovat saaneet vaikutteita amerikkalaisesta prom-tanssi-perinteestä. Tansseissa pojilla on asuna frakki, smokki tai saketti ja tyttöillä on yleensä leveähelmäinen tanssimiseen sopiva iltapuku. Suosituimpia iltapuvun materiaaleja ovat esimerkiksi satiini, silkki ja sametti sekä koristeina pitsi, helmet tai solmukkeet. Myös tyttöillä hiukset ovat osa kokonaisuutta ja kampauksiin panostetaan. Yleisimpiä kampauksia ovat nutturat ja erilaiset kiharat, ja hiuksiin voi lisätä erilaisia koristeita.

Talven synkkyyttä piristivät värikkäät mekot.

Tansseja aletaan yleensä harjoitella erikseen sitä varten luodulla liikunnan soveltavalla kurssilla. Nykyisin on tullut tavaksi kehittää lisäksi vuosiluokan oma tanssi, joka yleensä poikkeaa tanssiaisten muusta linjasta sekä koreografian että musiikkivalinnan osalta. Nämä ovat tavanomaisesti olleet kollaaseja tunnetuista populaarimusiikin kappaleista.

Yleisimmät tanssit ovat vanhoja salonkitansseja etenkin 1900-luvun vaihteesta sekä 1920- ja 1930-luvuilta. Askolan lukiossa tanssittujen tanssien lisäksi muita suosittuja tansseja ovat wengerka, Pompadour, Fireman's Dance ja Lambeth Walk, joka voidaan tanssia aurinkolasit päässä.

Meidän koulussamme tanssittiin seuraavat tanssit:	
Marssipoloneesi	Virginia Reel
Avaustanssi	Tango
Pas d' Espagne	Salty Dog Rag
Krakowiak	Doublevska Polka
Pas de Quatre	Wienivalssi
Helsingin Kesä valssi	

Tango taipui taitavasti vuoden 2013 vanhoilta.

Vanhojen haastattelut

Haastattelimme Sara Laurilaa, Julia Kiiskistä ja Teo Kurkea, jotka tanssivat vanhojen tansseissa Askolassa.

Mistä pukusi on hankittu?

Sara: Tilasin mekkoni netistä JenJen Houselta.

Julia: Ostin netistä yksityiseltä myyjältä.

Teo: Lainasin tutulta.

Mitkä olivat alkutunnelmat?

Sara: Hyvät ja jännittyneet. Odotin innolla tansseja.

Julia: Aika hermostunut aluksi, koska tansseja oli vaikea muistaa, mutta muuten tosi hyvät.

Teo: Jännitti aika paljon.

Miten tanssien harjoittelu sujui?

Sara: Harjoittelu sujui mainiosti. Opin tanssit nopeasti parini kanssa. En myöskään joutunut olemaan pois yhdeltäkään tanssitunnilta.

Julia: Hyvin! Harjoittelu oli aina yhtä hauskaa joka kerralla.

Teo: Hyvinhän ne sujuivat. Opin tanssit aika nopeasti.

Mikä oli suosikkitanssisi?

Sara: Valssit olivat parhaita!

Julia: Kaikki tanssit olivat kivoja, mutta suosikkini oli Helsingin kesävalssi.

Teo: Salty Dog Rag.

**Julia Kalilainen
Iina Vasenius
Olli Kehä**

Wikipedia, vapaa tietosanakirja. Vanhojenpäivä.
<<http://fi.wikipedia.org/wiki/Vanhojenp%C3%A4iv%C3%A4>>. 26.2.2013.

YLIOPISTO VIERAILU

Kävimme vierailulla Geotieteen ja maantieteen laitoksella. Siellä meille pidettiin esitys satama-arkkitehtuurista. Esityksen piti Geotieteen ja maantieteen laitoksen opiskeli ja Annika Airas, joka tekee tutkimusta Lahden vesijärven sataman historiallisesta omaleimaisuudesta ja merkityksestä. Meille kerrottiin eri kaupunkien satamista ja niiden uudelleen suunnittelusta. Näimme erilaisia kuvia kuuluisista satamista ja niiden arkkitehtuurista.

Kuuluisia satamia ovat muun muassa Lontoon Docklands, Saksan Hampuri ja Duisburg, Chicago Yhdysvalloissa ja Long Island New Yorkissa. Suomalaiset ovat ottaneet mallia Yhdysvalloista satamien suunnittelussa.

Julius Alanko

VIERAILU ILMATIETEEN LAITOKSELLA 14.3.2013

*Ilmatieteenlaitok-
sella tutkitaan
ilmiöitä laajalta
alueelta, meren
pohjasta avaruu-
teen asti.*

ILMATIETEENLAITOS

Ilmatieteenlaitos on valtion palvelu- ja tutkimuslaitos. Siellä tutkitaan sääilmiöitä merenpohjasta avaruuteen asti. Ilmatieteenlaitoksella työskentelee yhteensä noin 650 henkilöä ja siellä on paljon laboratorioita.

ILMASTONMUUTOS

Merkkejä ilmastonmuutoksesta antavat muun muassa alailmakehän lämpötila ja vuorijäätiköt. Lämpötila nousee ja sademäärä lisääntyy. Kasvihuonekaasujen määrä ilmakehässä on lisääntynyt, ja niiden pitoisuus on korkeimmillaan ainakin 800 000 vuoteen. Maapallo on lämmennyt vuosisadassa 0.74 astetta. Arktinen alue on viimeisen sadan vuoden aikana lämmennyt noin kaksi kertaa enemmän kuin maapallo. Pohjoisen Jäämeren jääpeitteen paksuus on myös vähentynyt voimakkaasti.

Suomessa ilmastonmuutos aiheuttaa sen, että lämpötilat nousevat enemmän kuin maapallolla keskimäärin ja että vuotuiset sademäärät kasvavat. Suomen lämpötila on noussut reilun asteen, mutta luonnollinen vaihtelu on kuitenkin suurta. Talvilämpötilat nousevat enemmän kuin kesälämpötilat, pakkaskausi lyhenee ja hellepäivät vuosisadan lopulla ovat kaksin- tai nelinkertaistuneet.

*Maantiedon
ryhmä odottaa
luennon alkua
ilmatieteenlaitok-
sella.*

MIELIPITEEMME

Mielestämme luennot olivat mielenkiintoisia ja selkeitä. Esimerkkejä sekä kuvia ja tilastoja oli runsaasti, mikä teki luennosta havainnollistavan ja helpon seurata. Lopuksi saimme pelata aiheeseen liittyvää peliä, mikä piristi luentoa.

**Sara Laurila
Julia Kiiskinen
Kaisa Järvinen**

VIERAILU HELSINGIN YLIOPISTON MAANTIETEEN LAITOKSELLA

Kaupungin vesistöjen ja maantieteen tutkija, filosofian tohtori Olli Ruth kertoi tutkimuksistaan sekä Helsingin yliopiston maantieteen laitoksen opiskelumahdollisuuksista ja erikoistumisaloista.

Menimme pitkin monia käytäviä ja saavuimme luokahuoneeseen, jossa edellä Olli Ruth odotti. Hän piti ryhmällemme esitelmän maantieteestä ja etenkin omasta tutkimusalastaan, kaupunkipurojen, jokien ja muiden vesistöjen koostumuksesta.

Luokassa sattui olemaan samaan aikaan kaksi maantieteen opiskelijaa, jotka olivat tutkimassa järven pohjasta otettuja näytteitä eli sedimenttejä, jotka kertovat veden laadusta ja järvessä kasvavista levistä.

Ruth aloitti kaupunkien vesistöjen tutkimisen 80-luvulla, koska niitä ei ollut aiemmin tutkittu. Aihe oli hänen mielestään erittäin tärkeä ja mielenkiintoinen. Ruth kertoi meille hänen tämänhetkisestä tutkimuksestaan, jossa hän käsittelee kaupunkipurojen veden laatua. Tutkimuksen nimi on LUPU - Kaupunkirakentamisen vaikutus Lukupuron hydrologiaan ja veden laatuun. Ruthilla on tällä hetkellä toinenkin tutkimus meneillään aiheesta: Helsingin virtavedet - HEVI.

Maantieteen saralla voi opiskella luonnonmaantiedettä, kulttuurimaantiedettä, geoinformatiikkaa ja suuntautua opettajan koulutusohjelmaan. Aluetieteessä on mahdollisuus erikoistua suunnittelumaantieteeseen, kehitysmaantieteeseen, kaupunkimaantieteeseen sekä matkailu-maantieteeseen.

Opiskeluun kuuluu kenttätöitä, luentoja, tutkimustöitä ja mahdollisuus matkustaa eripuolille maailmaa tutkimustöitä ja aineistonhankintaa varten.

**Veikka Huuskonen
Henri Tulus
Huy Nguyen**

Aluksi meille piti esitelmän fysiikan osa-alueista ja opiskelusta fysiikan laitoksen PR-vastaava Timo Aaltonen, joka on erikoistunut kokeelliseen fysiikkaan. Lyhyen esittelyn jälkeen siirryimme geofysiikan jatko-opiskelijan Onni Järvisen johdolla tutustumaan geofysiikan osaston jäälaboratorioon.

Yhden normaalin merikontin kokoisessa jäälaboratoriossa pystytään ylläpitämään haluttua lämpötilaa yhden celsius-asteen tarkkuudella. Laboratoriossa tutkitaan lumen ja jään ominaisuuksien muuttumista eri lämpötiloissa. Laboratorio on merikontin kokoinen siksi, että sitä olisi helppoa ja edullista kuljettaa tutkimusalueille merirahdin mukana.

Geofysiikka oli suurimmalle osalle meistä uusi tieteenala, sillä siitä ei ole puhuttu peruskoulussa tai lukiossa. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun kuulimme kyseisen alan ammattilaisen kertovan meille geofysiikasta. Geofysiikassa on kaksi osa-aluetta: ilmakehää tutkiva osa-alue ja maapalloa tutkiva osa-alue. Geofysiikan opiskeli ja voi valita enemmän kenttätöitä tai enemmän teoreettista tutkimustyötä sisältävän opintokokonaisuuden.

VIERAILU FYYSIIKAN LAITOKSELLA

Vierailimme 14.3.2013 Helsingin yliopiston matemaattis-luonnontieteellisessä tiedekunnassa eli toisin sanoen Kumpulan Kampuksella. Tutustuimme fysiikan laitokseen, mutta tiedekuntaan kuuluu myös esimerkiksi maantieteen, matematiikan, tietojenkäsittelytieteen ja kemian laitokset.

Järvinen kertoi, että hän on käynyt tutkimustehtävissä Huippuvuorilla ja kaksi kertaa Antarktiksella. Harva jatko-opiskeli ja pääsee yhtä paljon matkustamaan. Yleisesti geofysiikassa tutkitaan maapallolla ja ilmakehässä tapahtuvien ilmiöiden syy-seuraus suhteita. Geofysiikkaan tutustumisen jälkeen suuntasimme meteorologian ja ilmakehätieteiden osastolle, jossa meitä odotti alan asiantuntijan, filosofian tohtori Annika Nordbon esitys meteorologian opiskelusta ja ilmastoon liittyvän opiskelun ajankohtaisuudesta.

Esittelyn jälkeen meidät vietiin ilmakehätieteiden opiskelijoiden yhteen tutkimustilaan, joka oli täynnä erilaisia keskeneräisiä mittausteitteistöjä. Ymmärsimme nopeasti, että meteorologia on muutakin kuin päivän sään havainnollistamista iltautisissa. Itse asiassa vain hyvin pieni osa meteorologeista työlliisty televisiuutisten sääosioon.

Meteorologian opiskelijoiden koehuone

Kiertokäynnin jälkeen kuulimme maantieteen, matematiikan, kemian, tietojenkäsittelyn ja fysiikan opiskelusta näitä aloja opiskelevilta opiskelijoilta. Esittelyä veti matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan tutor-sihteerin Senni Ryhtä. Opimme, että jokaisella laitoksella on oma ainejärjestö, jonka ensisijainen tehtävä on opiskelijoiden edunvalvonta. Matematiikan laitoksella toimii Matrix ry, tietojenkäsittelytieteen laitoksella TKO-äly ry ja maantieteen laitoksella MaO ry. Edunvalvonnan ohella ainejärjestöt järjestävät opiskelijoille vapaa-ajantoimintaa sekä ekskursioita eli vierailuja yritysmaailmaan.

**Ville Siltala
Tuure Rantanen**

Jäälaboratorio

Veden avulla pyörivä pallo yliopiston aulassa

Vive la l'étude des langues!

Monella nuorella on jäänyt kielten opiskelusta paha maku suuhun lähinnä pakollisen ruotsin ja englannin kielen takia, jotka tuntuvat monen mielestä vaikeilta. Sana "pakollinen" on myös mielestäni osa tätä ongelmaa. Jos johonkin asiaan liitetään sana pakollinen, asiasta tulee hyvin negatiivinen mielikuva, ja motivaatio kyseisen asian suorittamiseen heikkenee.

Myös se, että pakollisia kieliä mainostetaan erittäin tärkeänä elämän edellytyksenä suomalaisille, luo vain turhia paineita ja stressiä jo paljon muitakin odotuksia ja vaatimuksia täyttävälle nuorille. Lisää stressiä tuo myös se, että ruotsin kieli on yksi pakollisista ylioppilaskirjoituksissa kirjoitettavista aineista, jos siis ei ymmärrä matematiikasta sanaakaan niin kuin minä.

Kieliä, sekä vapaaehtoisia että pakollisia pitäisi mainostaa enemmän kivana harrastuksena, jota voi

kantaa ylpeänä mukanaan elämänsä loppuun asti. Monet opettajat eivät tästä kehotuksesta piittaa vaan antavat nuorille kuvan, että kielten opiskelu on tärkeämpää kuin vesi, ja jos kielen oppimisessa epäonnistuu, on syvässä kusessa elämänsä kanssa.

Mielestäni muiden kuin pakollisten kielten opiskelu onkin itse asiassa helpompaa: opin ranskaa puolessa vuodessa enemmän kuin ruotsia neljässä vuodessa.

Toivon, että tulevaisuudessa opettajien kielten opiskelun mainostaminen muuttuisi ja että oppilaat uskaltaisivat ottaa enemmän vapaaehtoisia kielikursseja. Ranska on näin mainostukseksi äärimmäisen helppo kieli oppia ja lausumisenkin oppii, jos sitä vain uskalletaan yrittää. Vive la l'étude des langues!

Olli Kehä

VIESTINTÄ VEI ASKOLASTA HELSINKIIN

Toimittaja Katri Koskela vieraili vanhassa opiskelupaikassaan Askolan lukiossa ja tuli kertomaan journalismikurssin opiskelijoille toimittajantyöstä ja hyvän lehtijutun

Koskela opiskelee viestintää valtiotieteellisessä tiedekunnassa Helsingin yliopistossa, josta hän aikoo valmistua tänä vuonna valtiotieteiden maisteriksi. Koskela on ollut kesätoimittajana Vartti Itä-Uusimaassa ja kirjoittaa opiskelujensa ohella freelancerina erilaisiin asiakaslehtiin. Koskela opiskelee vielä tämän vuoden Helsingin yliopistossa, josta hän valmistuu valtiotieteiden maisteriksi. Opiskelujensa lomassa Koskela jatkaa lehtiin kirjoittamista freelancerina.

Koskela asui lukioikäisenä Askolassa ja opiskeli lukiossa vuosina 2003-2006.

-En alunperin halunnut Askolan lukioon, mutta koska suurin osa tutuistani haki Askolaan ja koska vanhempanikin hieman painostivat, päätin hakea itsekin sinne.

Hänellä ei ollut opiskelujen kannalta vaikeaa, mutta lukion jälkeiset valinnat stressasivat. Koskelalla on lämpimät ja hyvät muistot Askolan lukiosta. Hänestä onkin tullut pienten lukioiden "puolestapuhuja".
AmmatINVALINTA mietitytti Koskelaa pitkään:

-En tiennyt vielä abivuonna, mitä haluaisin tulevaisuudessa opiskella. Minua kiinnostivat uskontotiede ja viestintä. AmmatINVALINTAPSYKOLOGI suositteli minulle viimeistä. Loppujen lopuksi päätin hakea Helsingin yliopistoon valtiotieteelliseen tiedekuntaan opiskelemaan viestintää.

Valtiotieteissä minua viehättää yhteiskunnallisuus ja "valtiotieteellisyys", sanoo viestintää opiskeleva Katri Koskela

Pääsin sisään vasta toisella hakukerralla. Olin välissä vuoden Laa-jalon Opistossa tiedotusopin linjalla. Kannustuksena kaikille lukijoille, että jos ei ensimmäisellä yrittämällä pääse sinne minne haluaa, aina voi keksiä jotain muuta, joka voikin paljastua parhaaksi asiaksi mitä on ikinä tehnyt ja hakea sitten uudelleen! Joskus on hyvä, ettei kaikki mene ihan niin kuin on suunnitellut.

Koskela on lukion jälkeen saanut vuosittain jaettavan Pohjanpellon stipendin yliopisto-opiskelijoille. Veikko Pohjanpelto perusti vuonna 1962 säätiön, joka käytti hankkimaansa rahaa lähinnä teollisuusosakkeisiin. Säätiön varoihin yhdistettiin myöhemmin Lempi Pohjanpellon pääoma oppilasstipendijä varten. Kyseinen säätiö lakkautettiin vuonna 1989, mutta sitä jatkamaan perustettiin Askolan kunnanhallituksen valvoma Veikko Pohjanpellon Rahasto. Veikko Pohjanpellon rahastolla on tarkoitus jakaa opiskelua tukevia raha-avustuksia Askolan lukion opiskelijoille. Stipendin saavat kaikki askolalaiset Askolan lukiosta kirjoittaneet, jotka ovat jatkaneet yliopisto-opintoihin.

- Stipendi on ollut tärkeä kannustin opinnoille, Koskela kiittelee.

**Olli Kehä
George Duble**

soveltava historia englanti tiede museo
kulttuuri yhteiskuntaoppi oppiainerajat
lukio uskonto Askolan
fysiikka Science Culture
ylittävä tutustuminen
15.4.-19.4.2013